

El PSOE dona allargues al trasllat de presos

Sánchez esperarà que Larena acabi del tot la instrucció per afrontar la qüestió i rebrà Torra després d'Urkullu

La portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá ■ EFE

DEMÀ AMB EL DIARI

JALPI AVENTURA

VINE A FER EL MICO AMB TOTA SEGURETAT

A Arenys de Munt, Parc de tirolines per a totes les edats en plena natura.

Vine amb la família, amics, escola, casals o festes d'aniversari!

50€ amb garantides

www.jalpiaventura.com
637 854 404

EL PUNT AVUI+

1,50€

Edició de Barcelona

DISSABTE • 16 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14669 - AVUI / Any XL. Núm. 13539 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P12

JxCat exporta el seu model a les municipals

CONVENCIÓ • El PDeCAT decideix repetir la marca amb què es va presentar a les catalanes i també la farà servir als ajuntaments

NACIONAL

P10

Una noia mira una de les obres de l'exposició sobre el referèndum català que s'ha inaugurat a Brussel·les ■ N. SEGURA

D'urna a obra d'art

Europa-Món

P20, 21

Contenidors al port xinès de Qingdao ■ EFE

Trump i la Xina obren la guerra comercial

Els Estats Units imposen aranzels d'un 25% i Pequín podria respondre igual

Nacional

P8

Torrent denuncia Larena per detenció il·legal

La querrela es fa extensiva als tres jutges de la sala d'apel·lacions del TS

Nacional

P14

Les dones tenen pitjor salut però millors hàbits

El govern analitzarà la paradoxa per dissenyar polítiques que ho compensin

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqeurocredit.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Solidesa sonora

El primer dia de Sònar, Fina Puigdevall, la xef del gran restaurant Les Cols d'Olot, era darrere els fogons del festival. I

tant. En aquests 25 anys del festival de música i arts avançada, a més d'enviar senyals a l'espai i d'explorar la recerca tecnològica, també s'ha arrelat a la terra. Els seus directors, aquests tres reis que són Enric Palau, Ricard Robles i Sergio Caballero, han anat fent la seva proposta amb elements complementaris al de la idea i convocatòria musical i troncal.

I aquests últims anys també la cuina, els noms de l'alta cuina, per bé que en una àrea més restringida, també hi ha tingut cabuda. Fina Puigdevall m'explicava la possibilitat que han obert a Les Cols de començar una visita al seu hort a la Vall de Bianya, veure com treballen les verdures i fruites, com van les gallines i com reciclen els sobrats del restaurant, i com d'altra banda creixen i es cuiden els aliments que després transforma la cuina. M'ho ex-

L'efecte de mirall, el coratge que han sabut destil·lar i que pot haver inspirat els altres no es pot menystenir

plicava mentre al mig de la fira on es fa el Sònar de Dia acaben d'arrencar les primeres sessions musicals, o mentre podies contemplar en una cúpula de 360 graus un seguit de peces d'art audiovisual, o et podies fer una foto dalt d'un unicorn o menjar-te un gelat del Rocambolesc de Jordi Roca, o fer una copa de vi de Torres. El Sònar ha generat aquesta atracció per creadors i elaboradors de tota mena. El Sònar fa 25 anys en un temps en què els ministres de Cultura, ara que el govern espanyol havia recuperat la cartera, duren una setmana. El contrast entre les dues velocitats ens fa preguntar què ha sabut bastir el festival. Una imatge de solidesa, de flexibilitat, i un model d'oferta cultural, festiva i també d'oci que ha servit de model per a altres empresaris i emprenedors que han fet els seus festivals. Aquest efecte de mirall, aquest coratge que han sabut destil·lar i que pot haver inspirat els altres no es pot menystenir. A banda, és clar, de la capacitat d'exportar el Sònar i de seguir programant el més nou i el més clàssic de l'electrònica, ara que fa tants anys que l'electrònica és arreu i enmig de la música que sentim.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El tuit suís de Torra

Entre 2006 i 2007 Quim Torra, l'actual president de la Generalitat, va viure un any i mig a Suïssa per motius de feina. Des del primer dia va escriure un dietari. Ara es publica amb el títol d' *El quadern suís*, que té ecos d' *El quadern gris* de Pla. Torra va fer una immersió completa al país d'acollida. Parla de la seva feina i, per tant, de la manera que tenen de treballar a la Confederació, parla de la història de Suïssa de vegades de manera minuciosa, parla dels paisatges i els habita d'una pila de referents culturals, catalans i mundials. Josep Lluch, l'editor de Pòrtic que li ha publicat el llibre, diu: "Feu un primer cop d'ull a l'índex de noms: Amat-Piniella, Cambó, Chateaubriand, Gala, Goethe, Klee, Monzó, Muñoz Ramonet, Nietzsche, Patxot, Pijoan, Pla, Primo de Rivera, Rodoreda, Rousseau, Sánchez-Piñol, l'emperadriu Sissi, Tarradellas, Voltaire..." N'hi ha molts més, alguns d'inevitables tractant-se de Suïssa: Mann, Lenin, Xammar, Sagarra, Gaziell, Chaplin, Zweig, Heidi... S'admira de la concòrdia lingüística del país. Parla de totes maneres pel futur del ro-

“El president publica el dietari de l'any i mig que va viure a Suïssa

manx, "la veritat és que avui només el disset per cent de la població del cantó reconeix ser parlant del romanx, l'onze per cent de l'italià i, la resta, de l'alemany. Uns pocs milers, doncs, parlen la llengua dels seus avantpassats. La xifra fa estremir: només cinquanta mil ànimes. Una llengua al corredor de la mort". Per viatjar és recomanable anar amb els ulls oberts. El catalans donem prioritat a l'oida. Tots duem un sociolingüista penjat de l'orella, tant si viatgem amb autobús per Barcelona com si anem a València, a la Catalunya Nord, a Occitània o, com Torra, a Suïssa.

Els polítics publiquen llibres amb l'objectiu de prestigiar-se i presumir de reflexius. La majoria són *llibres oportunitat* fets a corre-cuita perquè s'acosten eleccions i, sovint, escrits per un tercer. El de Torra hi era abans, quan ni remotament l'autor pensava que arribaria a diputat del Parlament i molt menys a president de la Generalitat. No és oportunista, és oportú. Vaig conèixer Quim Torra acabat d'arribar de Suïssa i alliberat de l'empresa que l'havia contractat. Acabava de fundar una editorial, A contra vent, escrivia estudis sobre el periodisme català d'abans de la guerra, tenia el desfici d'introduir-se en els ambients culturals i també polítics del país. El desfici el va dur a companyies poc recomanables que li van fer produir els tuits que després ha hagut de deplorar. Els que els han censurat: llegiran *El quadern suís* i el propagaran amb el mateix ímpetu? Hi parla de concòrdia, d'un país per a tothom. Torra és un intel·lectual que desmenteix els que hem dit que viu ancorat en els anys trenta. En el seu exili, Puigdemont també escriu un llibre...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/piot9h>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I Jordi Cuixart no hi serà

El 16 d'octubre del 2017, avui fa exactament vuit mesos (vuit!), el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i el president de l'ANC, Jordi Sánchez, els Jordis, van entrar a presó. I avui, vuit mesos després, Òmnium Cultural celebra al pavelló de la Vall d'Hebron, a Barcelona, l'assemblea que ha d'escollir el nou president de l'entitat. Serà Jordi Cuixart. I no pas perquè sigui l'únic candidat que s'hi presenta. Sinó perquè ha de ser així. Però Jordi Cuixart no hi serà. I no hi serà perquè és a Soto del Real des de fa 244 (244!) dies, que es diu molt de pressa però se'ls hi ha de fer molt llarg. “Vaig entrar a presó pel fet de president d'Òmnium Cultural el passat 16 d'octubre del 2017, i si els socis així ho consideren, el dia que surti ho vull fer també com a president de l'entitat”, diu Cuixart en una carta que aquests dies l'entitat ha tramès a tots els socis, que a hores d'ara ja són més

“Avui fa vuit mesos que els Jordis són a presó. Vuit mesos, 244 dies, que es diu molt de pressa però s'ha de fer molt llarg

de cent vint mil. És que ha de ser així, Jordi. Probablement encara que ell no ho hagués volgut així, ha de ser així. Si estem parlant de restitucions, aquesta n'és una. I dignitat. Fixin-se què diu Cuixart a la carta als socis: “El president d'Òmnium l'escullen els socis de l'entitat i no cap tribunal ni cap jutge.” Més clar, l'aigua. Avui els socis i els

simpatitzants d'Òmnium han d'anar a l'assemblea per fer costat a Cuixart i per fer costat a tots aquells qui, com Marcel Mauri, l'acompanyen en aquesta llarga i feixuga travessia. Perquè Cuixart, ho diu ell mateix des de Soto del Real, es presenta a la reelecció “per amor a la cultura valenta, rica, diversa i transgressora, i perquè m'atrau molt més construir que no pas fer retrets de cap mena a ningú”. Fixin-se. 244 dies i cap retret de cap mena. “Crec en un futur més just i més pròsper per a tothom i no renunciaré mai que els nostres nens petits creixin sense mentides, ni a les meves ganes boges de viure, ni de deixar de ser militant de la tendresa i que ningú ens robi el somriure.” Esfereïdor. Avui tots serem Òmnium, Jordi. No cal, per mi, ni que feu el tradicional recompte de vots. Aquest cop els vots us vindran de molt més enllà d'Òmnium. Felicitats, Jordi. I ànims!

De reüll

Maria Palau

Per l'art, fem-ho bé

Joachim Torres-García es va morir pensant que li havien destruït els bellíssims murals que va pintar per al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat. Va anar d'un pèl, però per sort van sobreviure, això sí, després d'haver passat un calvari. Primer van ser tapats amb unes cortines, després els hi van enganxar a sobre unes pintures mediocres i, finalment, els van arrencar, els van trossejar i els van traslladar a una altra sala de l'edifici, on encara ara s'exposen de manera penosa. Torres-García va desplegar el primer tram de la seva

Una comissió d'experts ha de tutelar el trasllat dels murals de Torres-García

carrera a Catalunya sota l'influx noucentista, per al qual va construir els seus fonaments estètics. Però quan les patums d'aquest moviment li van girar l'esquena, va marxar i no va tornar mai més. Lluny d'aquí i aliat amb les avantguardes internacionals, va aconseguir la fama mundial. La

ferma voluntat del president Quim Torra de reintegrar els menystinguts frescos al seu lloc original demostra que el país vol reconciliar-se per fi amb un dels seus millors artistes que pitjor no hagués pogut tractar. Ara bé, no s'entendria que s'activés l'operació sense abans constituir una comissió d'experts que tutel·lin amb rigor tot el procés i que, sobretot, valorin que tècnicament és possible. No sempre es pot tornar al passat. Del cas Sixena n'hauríem d'haver après diverses lliçons. La més important: que l'art és matèria d'especialistes i que mai no l'hauríem de grapejar els polítics.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT

Roger Torrent

Els drets dels diputats

El president, en nom del Parlament, ha presentat la querrela contra quatre magistrats del Suprem, entre ells Pablo Llarena, per vulneració dels drets fonamentals dels diputats a la presó i l'exili i obstrucció del normal funcionament de la cambra, així com per detenció il·legal.

ARTISTA

Ralph Bernabei

Art i pensament

Des de Colera, aquest artista italoamericà ha volgut universalitzar la seva experiència artística a través de la revista *Outer Horizons*, de la qual n'acaba d'editar el número 4. La publicació, en la qual hi participen artistes, pensadors i crítics, promou la comunicació de creadors d'arreu del món.

CONSELLER DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIA

Chakir El Homrani

Feina per fer

El conseller ha arribat disposat a impulsar la renda garantida de ciutadania, que s'ha ressentit amb l'aplicació del 155 i ahir ja va celebrar una reunió de treball amb les diferents parts implicades per analitzar la situació i adoptar les mesures pertinents per avançar en el seu desplegament.

EDITORIAL

La vergonya travessa la Mediterrània

El viatge de l'*Aquarius*, vaixell de les ONG SOS Mediterrània i Metges sense Fronteres, rumb cap a València –on arribarà en breu– juntament amb dos vaixells italians que traslladen les 630 persones rescatades del naufragi d'una pastera, cal qualificar-lo com la travessia de la vergonya per la Mediterrània. El rebuig del govern populista i de dreta extrema d'Itàlia, i també de Malta, tancant els ports, és una ignomínia que ha fet perillar vides humanes i que incompleix totes les legislacions internacionals sobre dret humanitari obligant a una llarga i dura travessia fins a València. Cal que Malta i Itàlia afrontin les seves responsabilitats internacionals. I cal també que la UE posi ordre en política migratòria, evitant la unilateralitat de cada estat.

L'Estat espanyol ha actuat dignament amb l'oferiment humanitari a l'*Aquarius*. Però Sánchez ha de clarificar ara quina serà la seva política migratòria. No serà gaire coherent liderar accions humanitàries com la de l'*Aquarius* si es mantenen les barreres als que ja estan a les portes de l'Estat espanyol a la frontera de Ceuta i Melilla. Veurem si la promesa del ministre de l'Interior de treure les ganivetes de la tanca es compleix. Tampoc no resulta gaire edificant que els migrants de l'*Aquarius* puguin acabar en tènrics centres d'internament sense haver comès cap delictes i amb perill d'expulsió. El govern de Sánchez ha actuat bé però no es pot limitar a gestos i ha de complir amb els compromisos que pertoquen a l'Estat espanyol en matèria de refugiats i que el govern del PP no només va incomplir, sinó que va impedir que ho poguessin fer governs territorials i ajuntaments. I Sánchez ha de garantir que els migrants, arribin amb l'*Aquarius* o per qualsevol altre mitjà, seran tractats amb dignitat.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

El cas Forcadell
El Parlament portarà al Tribunal dels Drets Humans d'Estrasburg la persecució contra la presidenta Carme Forcadell i la mesa.

10
anys

Camioners en vaga
Els pagesos catalans pateixen per si no poden exportar la fruita i el govern es compromet a ajudar els camioners bloquejats.

20
anys

Cinema en català
La Generalitat pretén garantir un 25% de cinema en català el 2001. El PP rebutja frontalment el decret i els socialistes catalans eviten pronunciar-s'hi.

Full de ruta

Germà Capdevila

Rescat i mort

Un ciutadà es va suïcidar dijous passat quan una comitiva judicial picava a la porta per fer-lo fora del seu pis. Una escena dramàtica que ens obliga a analitzar què estem fent com a societat davant l'erosió del dret a l'habitatge davant l'especulació i la voracitat dels bancs i els fons d'inversió. Ens convé recordar d'on venim per decidir cap a on volem anar. El govern socialista de Zapatero va modificar la llei per accelerar els desnonaments. En paral·lel, les entitats financeres van embarcar-se en un descontrol immobiliari amb requalificacions, promocions i hipoteques que s'atorgaven alegrement per després empaquetar-les i sotmetre-les a l'especulació més despietada. Tot plegat va acabar amb milers de pisos buits i amb una crisi del sistema bancari que va activar el lobby dels poderosos de sempre perquè fos l'erari públic qui pagués la factura dels excessos. Així, es van abocar més de 60.000 milions d'euros a rescatar els bancs, gairebé tots a fons

Avui menys del 2% dels habitatges a Catalunya són habitatges socials. Quina gran oportunitat perduda la del rescat bancari!

perdut. Era una oportunitat única per bastir un parc públic d'habitatge social, però no, es va optar per crear una empresa, la Sareb, que es va quedar amb més 350.000 pisos que va anar venent a preus ridículs a fons voltor, la qual cosa va fer reiniciar el cicle de l'especulació. En aquest context, més de 100.000 famílies catalanes han estat desnonades en l'última dècada, mentre molts polítics convertien aquest drama en una eina més de màrqueting electoral. Avui menys del 2% dels habitatges a Catalunya són habitatges socials. Quina gran oportunitat perduda la del rescat bancari! Les entitats, que van aprofitar l'avinentsa per menjar-se el sistema de caixes i enfortir el seu oligopoli, no van trigar gaire a tornar a explicar als seus accionistes guanys anuals milionaris, però no tornaran els diners del rescat. No hauria estat més fàcil –i més digne i més honest– transferir els pisos buits als ajuntaments com a habitatges públics de lloguer a canvi de les aportacions de diner públic que han salvat el seu negoci ruïnós?

Tribuna

Edgar Illas. Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Literatura hiperlocal

Una de les formes narratives més interessants del nostre segle és la literatura hiperlocal. El centre d'intenció d'aquesta literatura no és la vida d'un personatge o la trama d'una història, sinó la construcció d'un espai, les modulacions i intensitats que componen un lloc. Penso en el que fa Joan Todó amb la Sènia, Adrià Pujol amb Begur, Marta Rojals amb la Ribera d'Ebre, Francesc Serés amb el Baix Cinca o Bernat Dedéu amb el triangle entre rambla de Catalunya, l'Ateneu i l'Ascensor.

LITERATURA HIPERLOCAL NO VOL DIR localisme, ni costumisme, ni descripció de paisatge. No és la literatura del meu poble: com diu un personatge a *L'horitzó primer* de Todó, "Lo meu poble! Si fos meu me l'hagués venut!" Es tracta més aviat d'un tipus d'instal·lacions textuals que narren els espais per on circulen, no pas subjectes amb una psicologia interior desenvolupada, sinó cossos, veus, pells, abstraccions, cròniques. Els personatges viuen arrelats però no deixen petja, no tracen una trajectòria vital, i dels seus moviments aleatoris no se'n pot fer cap ruta literària. Són

una mena d'excrecències amb les quals els llocs contraataquen el turisme.

ALLÒ HIPERLOCAL JA NO FUNCIONA com els espais literaris de la modernitat. El Dublín de Joyce, el Yoknapatawpha County de Faulkner, el Macondo de García Márquez o la Mequinensa de Moncada representaven al·legories més enllà de si mateixos: l'autocolonització irlandesa, el sud derrotat a la guerra civil americana, l'hibridisme llatinoamericà o l'enfonsament de Catalunya en el pantà del franquisme. El lloc hiperlocal, en canvi, ja només es representa a si mateix, és singular i global al

hora. En la modernitat tot s'articulava al voltant del conflicte entre allò nou i allò antic. Però en la globalització ja no hi ha distància temporal entre els espais múltiples i diferents. Tots vivim en el mateix present històric i, tal i com veiem cada dia a internet, tot allò que passa és immediatament comprensible com a local i com a global.

SI ABANS EL REPTÉ ERA DESXIFRAR les al·legories de cada lloc, com hem d'interpretar la literatura hiperlocal? En un relat d'*Escafarlata d'Empordà* de Pujol, el narrador explica que se li ha mort la mare i que una nit els amics procuren que una noia s'emboqui amb ell per consolar-lo. Però ell fuig com pot i acaba dient que "abans d'arribar a casa pujava al castell de Begur, a pelar-me-la encarat a nord –en línia recta, més o menys, amb el Canigó". El Canigó, doncs, que en Verdguer representava l'ideal del catalanisme cristià ("la muntanya engallardida", "el monument de Déu"), aquí ja no es representa sinó a si mateix: com l'onanisme del narrador, el seu sentit és autoreferencial, autodeterminat, sobirà.

“Els personatges viuen arrelats però no deixen petja, no tracen una trajectòria vital”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Francesc Vicens en el record

■ Francesc Vicens, traspasat fa pocs dies, ha sigut un dels polítics més cultes, conseqüents, brillants i lúcids que ha tingut Catalunya des del final del franquisme. En les pàgines d'aquest diari David Castillo evocava perfectament la figura d'aquest personatge el nivell intel·lectual del qual assolía la saviesa en temes diversos, des de la botànica a l'art –primer director de la Fundació Miró– passant pel coneixement de la cultura xinesa. Vicens no es movia solament entre les elits culturals i polítiques sinó que era capaç d'involucrar-se en temes menors com era el de formar part del jurat del premi d'investigació local de Cubelles (1989-1999). Això comportava la feina de llegir tots els treballs presentats, cosa que feia amb inusitat rigor, de manera que les seves valuoses conclusions servien de referència als altres

membres del jurat. Vaig tenir el privilegi de conèixer i fer amistat amb Vicens el 1988, arran d'una entrevista que li vaig fer on es mostrava molt crític amb la Transició i, amb gran clariïtat, afirmava que "el futur de Catalunya, sotmesa en el procés d'homogeneïtzació d'Espanya des de fa quatre segles, es juga entre els que volen que arribi a ser una nació amb Estat propi contra els qui pensen el contrari".

JOAN VIDAL
Cubelles (Garraf)

Dimiteixi, Sr. Borrell

■ Dimiteixi, Sr. Borrell, perquè el que els polítics no poden fer és enganyar el poble, perquè, tard o d'hora, com acabem de veure amb la defenestració del PP, això els passa factura. I vostè, dient que Catalunya està a la vora de l'enfrontament civil, ha anat massa enllà. Amb aquesta mentida perver-

sa ens ha ofès. Qui vol enganyar? La seva consciència? Sap que no és gratuït que, al seu poble, sigui persona *non grata*.

MONTSERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

Les municipals carreguen municipi

■ Després del sonat i esperpèntic fracàs de Cs rere la moció, l'espectacle d'un poca-solta traient llaços grocs dels bancs del Parlament, segurament perquè li remou la poca consciència que li queda de la maldat que no amaga. Mentrestant, la seva cap, fent el paperet de negar-se a entrar al Palau de Generalitat mentre pengi de la seva façana una pancarta a favor dels presos polítics. L'odi, quan suma adeptes, i vostè en té uns quants, senyora Arrimadas, l'únic que aconsegueix és destruir, començant per aquells que l'inciten. A Catalunya gent de la se-

va mena ens en sobren, són els que a través d'una execrable i repugnant actitud només volen unir per destruir. Les darreres enquestes ens indiquen que Cs perd intenció de vot, bon senyal, i que el poc seny que li queda va perdent adeptes fins al dia esperat que els del 155 perdin fins i tot la minoria i es quedin en un no-res. No sé què és el que més divideix, no reunir-se amb el president Torra o el fet que el seu partit, malgrat l'Ibex 35, no ha pogut moralment superar la moció de censura. Una moció amb dos grans perdedors, el PP i Cs, els dos en l'oposició, i en conseqüència per poc bé que ho facin els socialistes, tenim socialisme per anys. Votar és la veu del poble, l'únic termòmetre que ens ajuda a tocar de peus en terra. Les properes municipals tindran veu i sumaran, no els del 155, que més que sumar restaran.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (B. Llobregat)

La frase del dia

“Demaneu al rei d'Espanya que reconegui i digui que Catalunya serà el que els catalans decideixin que sigui”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Catedràtic d'economia de la UPF

El que hi ha al darrere

El llenguatge no és neutre. Una mateixa frase permet reflectir amor i odi, mesellisme i supremacisme, delicadesa i grolleria segons la manera com es pronuncia i en el context en què es dicta. I allò que aquí més m'interessa: la llengua vehicula el pensament. Aquest de vegades respon a qüestions circumstancials (una escalpada) i d'altres mostra arrels més profundes dels baixos del pensament. Aquestes darreres em semblen més importants, ja que no s'improvisen, se solen poder valorar des de la reiteració de qui les diu i permeten traduir idees que superen el verb del moment. Així, de la premsa espanyola em quedo amb el mal cos que aquests dies els ha deixat, a alguns, l'actuació del tribunal alemany de Schleswig-Holstein contravenint les euroordres dictades pel jutge Llarena. Amb un regust més aviat agre, certs mitjans de comunicació espanyols contraposen el Tribunal Suprem espanyol amb aquell altre d'alemany, qualificat d'“análogo a una audiencia provincial española”. Es tracta clarament d'una desqualificació des de la supèrbia i, sobretot, d'una concepció de l'estat, de la seva administració, de la territorialització de les seves competències, que està lluny de cap mena d'aproximació federal. És la dialèctica del supremacisme central contra el provincialisme, la dels que creuen posseir el pou del saber front dels llecs perifèrics, la ciutat intel·ligent enfront de la ruralia pagesa.

DARRERE DE TOT AIXÒ RAU EL FET de no entendre la idea del poder compartit, del principi de subsidiarietat, de creure que les institucions que representen els ciutadans han d'estar totes ubicades a la capital, ni cal justificar la concentració d'organismes que ni per la seva finalitat, l'economia d'escala o l'abast de la seva funció ho expliquen. Un bon jutge no necessita viure a Madrid per exercir la seva responsabilitat.

La justícia ha de ser cega també al lloc des d'on s'exerceix. Més encara, la llunyania pot donar perspectiva i treure la pressió procedent d'on es concentra el poder. Tampoc es justifica la Biblioteca Nacional situada a la vora de la Castellana, ni el Banc d'Espanya a Alcalá, ni el Centro de Estudios Constitucionales a Atocha ni l'Instituto Oceanográfico al Corazón de María, que així es diu el carrer madrileny. I molts d'altres. Aixequem la mirada: Bonn, Berlín, Frankfurt; Canbera, Sydney; Sacramento, San Francisco; Ottawa, Mont-real, Quebec. *Versus* Madrid o París, fi de comparacions.

EL MENYSPREU DE CONSIDERAR que un jutge de províncies és un mal jutge prové d'un centralisme que identifica la part amb el tot, l'administració central amb l'Estat, i que es fa valorar, des de la

“El menyspreu de considerar que un jutge de províncies és un mal jutge prové d'un centralisme que identifica la part amb el tot

seva comoditat vital, com a bé comú de tots els ciutadans. Que pretén facilitar amb la seva centralitat el bon funcionament de les coses (de les pròpies, és clar!). Que no entén que un desplaçament és per a molts un cost enfonsat que sobrepassa el temps de viatge. Fiscalitzadors que no accepten la compensació complementària per pertànyer a un organisme públic que obliga a la residència habitual i que significa de fet un desincentiu a participar o acceptar rebre un menor salari real efectiu. Que ignoren que pagar un desplaçament no basta sense una mitja dieta que l'acompanyi. Que ni se'ls acudeix que una beca que comporta pràctiques a determinats llocs de l'administració central dona una oportunitat efectiva només als que viuen allà mateix; que la declaració d'interès d'una subvenció no es pot limitar al viatge a la capital. Que activitats finançades entre tots i fetes des de les seus centrals de les organitzacions provoquen efectes desiguals, atesos els costos d'oportunitat d'accés. Que hi ha vida intel·ligent més enllà de la capital del regne.

EL PROBLEMA D'AQUESTES QÜESTIONS és que des del centralisme espanyol es dona per suposada la legitimitat d'aquesta manera d'entendre l'administració: la ubicació, el règim horari, les festivitats que s'han de celebrar, com es fan arribar les notificacions, com s'entenen els costos d'espera. La centralitat dels organismes, dels museus, dels instituts oficials, el lloc de reunions de les comissions estatals, etc. en un món de xarxes de telecomunicacions no deixa de ser una antiga lla que els ciutadans perifèrics continuen patint. Esperem, almenys, que no es digui que la seva perpetuació es fa en benefici de tots i no d'uns quants, que hi són darrere. Ni que suposin que, si fóssim llestos, tots viuríem a Madrid.

De set en set

Jordi Panyella

Aires d'autonomia

Bufen aires d'autonomia. No hi ha cap dubte, tot n'està impregnats.

Se sent el tuf, es palpa en la pell la seva mínima velocitat. És una brisa anodina, un aire amb un deix d'ensopiment, un vent que es mou per resignació, música per acompanyar la mandra una tarda d'estiu.

On és la tramuntana que ho havia d'escombrar tot? I el cop de mestral com un cop de puny a la taula? I el gregal contra les onades? I tots els vents que havien de portar un món tot nou?

Els aires d'autonomisme no apareixeran mai esculpits en una rosa dels

Quin navegar més curt tindrà l'esquif impulsat per un vent tan trist

vents. La rosassa es marciria al primer contacte amb aquest alè antic, bafarada d'anys que ja han passat, aire resclosit que ha estat massa temps presoner a l'altre costat del forrellat.

Quin navegar més curt tindrà l'esquif impulsat per un vent tan trist en el pam d'aigua de l'estany del parc! Anirà just que tot plegat arranqui un somriure a la canalla.

Els aires d'autonomisme es banyen amb un xarrup d'aromes de Montserrat, es berenen amb quatre ametlles garapinyades i s'alliten d'hora; got de llet calenta i platet de galetes maria.

Després hi ha aquell que secretament s'alça del llit a mitja nit, quan la marinada treu llustre a les estrelles, per fer desfilar un got d'absenta. És un líquid cristal·lí com el vent de la nit, pur com l'essència dels somnis, carregat d'un foc antic, portador de la flama de les forces perpètuas.

I gola avall, salut, valentia i força!

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Denuncien Llarena per detenció il·legal

El president del Parlament també acusa el jutge del Suprem de prevaricació judicial

Cornellà retreu al jutge la pressa pel desnonament

La mort de l'home va motivar ahir una manifestació de rebuig dels fets al municipi

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pas de pardal per l'apro

ALLARGUES El govern espanyol no avaluarà el trasllat dels presos fins que Llarena no conclougi del tot la instrucció **REUNIÓ** Sánchez iniciarà “en breu” les trobades amb els presidents començant per Urkullu, i seguidament rebrà Torra

Montse Oliva
MADRID

Després de l'intercanvi de criteris contradictoris que es va veure dijous entre el jutge que instrueix la causa del procés i el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, els quals es van anar passant la responsabilitat sobre el trasllat a Catalunya dels nou presos interns a Estremera, Soto del Real i Alcalá Meco, l'executiu espanyol insistia ahir que l'apropament és un assumpte que afecta Pablo Llarena. “És una qüestió de matisos”, indicava la portaveu del gabinet de Pedro Sánchez, Isabel Celaá, en relació amb la polèmica entre el ministre i el jutge. Això sí, de manera soterrada suggeria que, quan el magistrat acabi la instrucció, l'escenari serà un altre i llavors sí que el govern espanyol, a través de la direcció general d'Institucions Penitenciàries, haurà de definir-se i decidir sobre el seu trasllat a centres catalans. “Actuarem pel bé de tots”, reblava.

La també ministra d'Educació no va voler anar més enllà ni fer pronòstics i, de fet, va ser menys explícita del que ho havien estat altres membres del seu govern, amb el benentès que el dia abans Grande-Maslaska s'havia declarat favorable a l'apropament, però vinculant-lo a una “autorització” judicial de la qual Llarena es va desentendre immediatament adduint que no és de la seva competència.

“Quan les circumstàn-

Les frases

“En la qüestió del trasllat dels presos s'actuarà i s'avaluarà pel bé de tots”

Isabel Celaá
PORTAVEU DE L'EXECUTIU ESPANYOL

“Jurídicament ja no hi ha raons perquè estiguin a la presó. És presó preventiva”

Josep Maria Álvarez
SECRETARI GENERAL DE LA UGT

cies canvien es requereixen altres polítiques i en parlarem en altres conferències de premsa amb tota seguretat”, incidia Celaá davant la insistència del mitjà de comunicació per saber en quin moment es podria fer efectiu el trasllat a Catalunya dels membres del govern de Carles Puigdemont: Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Jordi Turull, Josep Rull, Dolors Bassa i Raül Romeva; de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez. Aquesta resposta genèrica sobre el canvi d'escenari, si més no, la va lligar a una altra interpel·lació sobre l'apropament dels presos d'ETA, deixant entreveure que també en aquest cas més endavant es pot analitzar la situació atès que l'organització ja s'ha dissolt.

La qüestió, però, és que la fase d'instrucció –el pre-
text que es dona des de La Moncloa per no prendre

La portaveu del Consell de Ministres, Isabel Celaá, ahir a La Moncloa ■ EFE

cap decisió – ja arriba al final, amb el benentès que Llarena té gairebé enllestides les diligències i, de fet, fins al 26 de juny només li queda una nova compareixença de Forn i una tanda de declaracions de testimonis. A banda que també la sala d'apel·lacions del Suprem revisarà dilluns vinent els recursos contra l'acte de processament dictat per l'instructor. La previsió és que tot plegat estigui resolt l'última setmana de juny. Llavors serà quan, en paraules de Celaá, haurien de “poder ser transportats”.

La portaveu també va

L'executiu del PSOE recuperarà la sanitat universal

El govern de Pedro Sánchez insisteix a voler farcir l'agenda del Consell de Ministres de gestos en matèria social i ahir anunciava que s'està preparant un decret per revocar el vet que l'executiu de Mariano Rajoy va imposar als immigrants sense papers impedit-los que puguin accedir a la sanitat. Celaá avançava que tenen intenció de fer-ho efectiu d'aquí a sis setmanes. El primer pas de la mesura, que haurà de passar pel Congrés, serà obrir el diàleg “amb els territoris i amb la societat

civil per tornar el dret de la protecció de la salut” als que en van quedar exclosos arran del reial decret del 2012 del govern del PP. Celaá donava per fet que totes les comunitats compliran la futura norma, fins i tot les governades pel PP, atès que fins ara eren altres territoris, com ara Catalunya o el País Valencià, les que s'havien rebel·lat contra el vet als immigrants.

Tant és així, que Catalunya havia aprovat la seva pròpia llei d'universalització de la salut, que aquest mateix any

Rajoy va impugnar davant el TC i, de fet, des de l'abril passat està suspesa en espera de la resolució definitiva del tribunal. La consellera de Salut, Alba Vergés, celebrava la decisió de l'executiu de Sánchez i recordava, precisament, que ara el que toca és que l'actual inquilí de La Moncloa retiri el recurs contra la llei aprovada el 2017 al Parlament amb un ampli consens dels grups i que assenyalava que tots els residents a Catalunya tenen dret a rebre assistència sanitària pública.

L'APUNT Pacte urgent

Anna Serrano

Només l'absoluta desesperació pot fer que una persona obri la finestra i es llenci d'un desè pis quan veu que el van a desnonar. Va passar al barri de Sant Ildefons de Cornellà de Llobregat, dijous. No és el primer cop. Tragèdies similars s'han viscut els darrers anys a Màlaga, Calvià, Basauri... En aquest cas, l'informe elaborat pels serveis socials de l'Ajuntament en què s'avi-

sava de la delicada situació familiar no va servir per aturar el desnonament per impagament del lloguer de l'habitatge, ara en mans d'un fons voltor. Una vida per set tristes mensualitats. La inhumanitat i l'horror. El cas de Cornellà no pot ser un més. La protecció dels més vulnerables ha de situar-se en el centre de l'acció política. Urgeix un pacte.

Opinament

Quim Torra va inaugurar ahir la 29a Trobada Empresarial al Pirineu ■ ACN

Torra exigeix justícia: “Els presos polítics no són objecte de negociació”

■ El president del govern demana “solucions” per a la situació dels presos polítics ■ Torra reclamarà al rei que es disculpi pel seu discurs sobre l'1-O

Redacció
BARCELONA

La picabaralla entre el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, i el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena sobre qui té la potestat de prendre la decisió del possible trasllat dels presos polítics a presons catalanes –competència de la direcció general d'Institucions Penitenciàries– no ha fet variar la posició del govern català. Hi insistia ahir el president de la Generalitat: “La qüestió dels presos polítics no ha de ser objecte de negociació.” Des de l'executiu català no volen entrar en el debat sobre l'acostament perquè entenen que perverteix la veritable qüestió de fons, que és que no haurien d'estar privats de llibertat perquè el delictes de rebel·lió no va existir. Per Torra, la situació d'Oriol

Les frases

“El sistema judicial espanyol s'està enfrontant cada cop més a les seves contradiccions”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Demaneu al rei que es disculpi davant el poble de Catalunya per un discurs que no s'hauria d'haver fet”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Junqueras, Josep Rull, Jordi Turull, Raül Romeva, Quim Forn, Dolors Bassa, Carme Forcadell, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart requereix “solucions” atès que “no haurien d'estar imputats per les causes per les quals se'ls està jutjant”. “Volem que es faci justícia i que no s'escarmenti”, hi afegia el president de la Generalitat.

Torra va inaugurar ahir la 29a trobada empresarial al Pirineu. I ho va fer amb una petició als empresaris: que demanin dià-

leg al nou govern espanyol de Pedro Sánchez. “Cal que escoltin, s'asseguin a la taula i tornem a la política”, considerava Torra. I també reclamava a l'executiu estatal que derogui el decret “indignant” aprovat pel PP que facilitava el trasllat d'empreses fora de Catalunya. En aquest sentit, el president de la Generalitat va garantir que el seu govern “farà polítiques per recuperar les empreses”. En la trobada empresarial al Pirineu, Torra també va de-

nunciar el dèficit fiscal que afecta Catalunya, que és d'un 8%, i va criticar l'actual “model de finançament injust i caducat”.

Ahora, el president de la Generalitat va aprofitar per explicar que quan coincideixi amb el rei –fet que, en principi, serà la setmana que ve en la inauguració dels Jocs del Mediterrani a Tarragona– li demanarà que es disculpi pel discurs que va fer arran del referèndum de l'1 d'octubre. Torra va defensar que aquella intervenció televisiva del monarca “no s'hauria d'haver fet mai”, al·legant que va parlar sense tenir en compte “gran part” dels catalans. El 3 d'octubre, el rei va denunciar un “inacceptable intent d'apropiació de les institucions històriques de Catalunya” que pretenia “fer fallida la sobirania nacional”. ■

afirmar que Sánchez iniciarà “en breu” la tanda de reunions amb els caps dels executius territorials. Després d'un primer contacte telefònic divendres passat, la intenció és establir un calendari de trobades pel qual es tindrà en compte el protocol d'aprovació dels estatuts d'autonomia. En aquest sentit, el president espanyol obrirà la tanda amb el lehendakari Iñigo Urkullu i el següent a passar per La Moncloa serà el president Quim Torra. D'aquesta manera pretenen evitar “suspensions” entre alguns territoris sobre l'ordre de recep-

ció, hi afegien fonts de l'executiu socialista.

D'altra banda, la portaveu va evitar també polemitzar sobre l'anunci de la Generalitat de restablir les delegacions del govern a l'exterior, després que l'executiu del PP usés l'article 155 per tancar-les i “liquidar” el Diplocat. Celaá va subratllar que es tracta de rebaixar la “tensió” i és per això que el seu govern ho valora des del “respecte” i com un acte de “normalitat” política. Això sí, alertava que es mantindran vigilants sobre l'activitat que facin aquestes ambaixades. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Torrent parlant amb el secretari general de la cambra en presència del vicepresident primer en una reunió de la mesa ■ ACN

Torrent denuncia Llarena per detenció il·legal de diputats

■ La querrela, que inclou prevaricació, es fa extensiva als tres jutges de la Sala d'Apel·lacions del Suprem que van rebutjar alliberar-los ■ Considera vulnerats els seus drets a vot i a ser investits

Xavier Miró
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, feia efectiva ahir al Tribunal Suprem la denúncia contra Pablo Llarena i tres jutges més del tribunal per privar de llibertat, del dret a ser investits i del dret a vot a Carles Puigdemont, Jordi Sánchez i Jordi Turull. La denúncia presentada per acord de la Mesa del Parlament del 24 d'abril acusa Llarena i els tres jutges de la Sala d'Apel·lacions del Suprem —Miguel Colmenero, Francisco Monterde i Alberto

Jorge— dels delictes de detenció il·legal, prevaricació, vulneració de drets fonamentals i obstrucció del normal funcionament del Parlament.

Presentada a la Sala Segona del tribunal, la denúncia, de més de quaranta pàgines, detalla els diversos intents frustrats d'investir com a president Puigdemont, Sánchez i Turull, diputats que havien estat elegits a les eleccions del 21-D i, per tant, gaudien d'una immunitat parlamentària que impedia detenir-los excepte en cas d'haver estat sorpresos en delictes flagrants.

Cs insinua malversació i PSC ho considera precipitat

Ciutadans advertia ahir a Torrent que analitzaran si la presentació d'una querrela contra els jutges pot ser considerat malversació per l'ús de fons públics en presentar-la i acusava el president del Parlament d'actuar com un "fanàtic de la independència" i

de pressionar els jutges en nom de la cambra sense tenir en compte tots els grups —Ciutadans va presentar un recurs de reposició contra l'acord de la mesa del 24 d'abril de presentar la querrela. El fet que aquest recurs encara no hagi estat resolt és

un dels motius pels quals el president del grup de PSC-Units, Miquel Iceta, enviava ahir mateix una carta a Torrent en què li recordava que havia fet el pas sense l'acord unànime de la mesa i abans de saber també què conclou l'informe jurídic demanat.

L'escrit elaborat pels serveis jurídics del Parlament considera que Llarena podria haver incorregut en un delictes de detenció il·legal pel fet de no alliberar-los immediatament des

del moment que van ser escollits diputats de la cambra. Aquesta mateixa negativa judicial, la considera un atac a la divisió de poders, a l'autogovern i a l'autonomia parlamentà-

ria de la cambra catalana i, en conseqüència, un atac "contra els drets de tot el poble de Catalunya, que ha vist limitats els seus drets de representació política en no permetre's als

elegits exercir el seu mandat". Per altra banda, l'escrit considera que no haver permès la investidura dels afectats és "una vulneració greu del dret fonamental a la participació política" protegit per la Constitució, pel Conveni Europeu de Drets Humans, així com pel Pacte Internacional pels Drets Civils i Polítics.

En darrer terme l'escrit també considera que Llarena va prevaricar judicialment durant la instrucció de la causa contra els diputats empresonats en dictar "diverses resolucions injustes i arbitràries" i que els tres jutges de la Sala d'Apel·lacions del Suprem ho van fer també en haver donat el seu vot favorable a la decisió de Llarena de mantenir-los en presó en resposta al recurs dels diputats.

La denúncia del president del Parlament considera un "indici irrefutable" de la suposada prevaricació el fet que Turull fos empresonat immediatament després del seu discurs d'investidura tot impedit que la seva candidatura pogués ser votada per la cambra en la segona sessió reglada al cap de dos dies. En l'escrit també s'adueix que els magistrats no van tenir en compte que el fet de presentar-se a la investidura com a president de la Generalitat suposa per part d'un diputat un acatament de la legalitat i la voluntat de no defugir la justícia. De fet, per a Torrent, alguns dels arguments introduïts pels jutges en la causa contra els diputats suposen "valoracions extrajurídiques i clarament polítiques".

La resposta de l'oposició, ahir mateix, no es va fer esperar i Ciutadans va amenaçar Torrent de denunciar-lo per malversació de fons públics. Iceta va enviar-li una carta en què li recordava l'oposició de membres de la mesa al pas fet sense esperar a l'informe jurídic encarregat per aquesta. ■

Les frases

“No ens podem plegar de braços davant la intromissió en la sobirania del Parlament”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT

“Davant l'evident falta de separació de poders, se'ns fa difícil confiar en la justícia espanyola”

Natàlia Sánchez
DIPUTADA DE LA CUP

“Ens sembla correcte que vulguin defensar els drets dels empresonats, però cal buscar solucions”

David Cid
DIPUTAT DE CATALUNYA EN COMÚ

“Decisions controvertides com aquesta no tenen el suport unànime dels òrgans de la Cambra”

Miquel Iceta
PRESIDENT DE PSC-UNITS

“Si ja és greu que es denunciï un jutge perquè no li agrada la seva decisió, més ho seria que ho fes amb recursos de tots”

“Ha tornat a actuar com un fanàtic de la independència i no com el president del Parlament de tots”

Fernando de Páramo
PORTAVEU ADJUNT DE CIUTADANS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PDeCAT es presentarà amb la marca JxCat a les eleccions municipals

■ Es vol que la sigla sigui “transversal” per “sumar” ■ Marta Pascal retreu a Grande-Marlaska i a Llarena que es passin la pilota amb el trasllat dels presos

Neus Munté i Marta Pascal, ahir a la convenció del PDeCAT. Al costat, la presentació dels caps de llista d'ERC ■ ACN

Redacció
BARCELONA

El PDeCAT aprovarà en la convenció municipalista que va començar ahir i que continuarà i acabarà avui a Castelldefels, al Baix Llobregat, que la formació es presenti a les eleccions municipals del 2019 amb la marca JxCat. La coordinadora del partit, Marta Pascal, va instar els càrrecs locals a sumar i a integrar orígens i projectes diversos per fer llistes transversals amb vista a les eleccions municipals. “Amb

l'horitzó d'un any, us volem demanar que seguïu sumant tota aquella gent, amb carnet o sense, que ens ajudi a créixer”, va assenyalar. Pascal va recordar que, en política, “sumar multiplica” i que, amb l'objectiu de guanyar i ser un cop més la primera força municipal, cal ser més que mai “una força política oberta” que aglutini diferents sensibilitats amb el fil conductor del “compromís amb el país”.

Unes hores abans, l'adjunt del grup parlamentari de Junts per Catalunya,

ERC presenta els caps de llista

ERC va presentar ahir els candidats a les eleccions municipals que encapçalaran les llistes a les principals ciutats de Catalunya l'any vinent. En l'acte, que es va celebrar a les portes del Parlament de Catalunya, l'adjunt a la presidència d'ERC i vicepresident del govern, Pere Aragonès, va explicar que vol que el seu partit sigui “la ròtula republicana del país, que ha d'ajuntar i ser el punt d'unió que permeti avançar, ha de ser la

ròtula de sectors socials diferents que s'haurien de sentir representats per Esquerra”. El cap de llista a Barcelona, Alfred Bosch, va fer d'amfitrió en l'acte i va assegurar que Esquerra “no aspira a fer ciutats dels independentistes o per als independentistes, ni a competir per veure qui és més independentista i més pur, sinó a sumar cada cop més gent al seu projecte de ciutat per a tothom des de posicions sobiranistes”, va dir.

Eduard Pujol, ja havia advertit que les llistes municipals del Partit Demòcrata amb la sigla de JxCat han de ser “transversals”, amb l'objectiu de “sumar i sumar”. Pujol va assegurar que JxCat “és molt més” que el PDeCAT, perquè va més enllà d'un sol partit, i alhora va destacar que el PDeCAT també és “molt més” que JxCat, ja que té representació al Congrés i al Senat. Va insistir que JxCat és una “idea” i una “oferta” al país, i va instar el PDeCAT a complir amb aquesta idea de transversalitat a l'hora de fer les llistes. En tot cas, no es va voler pronunciar sobre el perfil de Neus Munté, la candidata del partit per Barcelona, que avui està previst que sigui la protagonista de la convenció. “Hi ha una nova manera de fer política, que és la de JxCat, i a partir d'aquesta centralitat ens toca sumar i sumar”, va assegurar Pujol. De fet, la intenció seria que cada municipi es fes seva la marca i la personalitzés. Per exemple, que a Sabadell es presenti amb el nom de Junts per Sabadell i a Palamós, com a Junts per Palamós.

Retrets pels presos

Pascal va aprofitar per retreure al ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, i al jutge del Suprem Pablo Llarena que es “passin la pilota” sobre l'acostament dels presos polítics a Catalunya. Va qualificar el debat d’“estúpid” i va dir que el debat hauria de ser “si en democràcia les idees han de ser a la presó o no”. “Cap demòcrata ha d'estar a la presó”, va concloure la dirigent del PDeCAT. ■

TANTXTANT

Josep M. Llauredor

Els efectes dels canvis

Els canvis en les cúpules empresarials sempre són traumàtics per a tota l'organització. Els nous caps s'envolten de gent de confiança –i d'altres cauen–, i apliquen nous criteris i prioritats. Qualsevol canvi ja provoca per si sol una reestructuració de tots els membres d'un equip; fins que tothom no ha trobat el seu nou lloc en el si de l'equip i aquest no ha assolit un nou equilibri no serà capaç d'obtenir bons resultats. L'excessiva rotació té aquest preu i, com més amunt en l'organigrama es produeix el canvi, més efectes té i afecta un nombre més gran d'equips i de persones. Si hi afegim la velocitat esbojorada amb què es fan els canvis avui dia, l'estabilitat per a un bon funcionament és una quimera; sobreviuen, doncs, els que s'adapten al canvi continu.

Els canvis, incòmodes per a la majoria, no són ni bons ni dolents. Però hi ha un aspecte dels canvis que és saludable per a qualsevol organització; en saccuja l'estructura funcional, els supòsits i els costums que es donaven per descomptats. Això és més aconsellable en organismes anquilosats o que s'han mantingut inalterables al llarg de molt de temps. Els canvis han de preveure, a més, un component de resistència; en alguns experiments s'observa que un 30% sempre s'hi resisteix, davant d'un 20% que hi dona suport i un 50% que no presenta una presa de posició prèvia al respecte.

L'àmbit polític no és aliè a aquests efectes i s'hi apliquen de ple tots els ingredients anteriors. En les democràcies, les votacions –o les mocions– provoquen relleus al capdavant dels governs. Per això resulta molt sa l'escepticisme davant les bones paraules dels polítics; les promeses han d'esdevenir fets i aquests confirmaran o desmentiran si els mals precedents han estat superats o no. Quants de vellut en mans de ferro? Temps.

POLÍTICA

L'ANC vol suport a empreses que no vetin la secessió

L'Assemblea Nacional Catalana estudia una campanya per demanar el compromís dels ciutadans amb empreses dels diversos sectors que no s'oposen a la independència. La comissió Fem República de l'ANC, creada amb la renovació del secretariat nacional, estudia recomanar als ciutadans que es facin clients i consumidors d'empreses financeres, bancàries, energètiques, telefòniques o de con-

sum que no han pres partit en contra de la independència de Catalunya com sí que han fet els grans bancs, empreses energètiques o telefòniques i totes les que van decidir treure de Catalunya la seva seu per pressionar el govern i el Parlament. L'ANC defensa aquesta iniciativa en favor d'una “economia no subjecta a pressions polítiques, a boicots ni a comportaments lobbistes”.

■ XAVIER MIRÓ

POLÍTICA

Fan un tall a l'orella a un home que duia un llaç groc

Un home de 65 anys va ser agredit ahir a Lleida per un jove d'uns 30 anys que estava amb un grup de persones traient cartells del CDR i llaços grocs de la plaça Ricard Vinyes. Segons l'home, quan va passar per la plaça el grup el va increpar amb crits de “Viva España” en veure que portava un llaç groc. Ell va respondre “que visqui”, ja que assegurava que no té res en contra dels espanyols, però aleshores un

el va començar a perseguir fins que el va colpejar amb una bossa i li va fer un tall a l'orella que va requerir set punts de sutura, probablement amb algun objecte dur de l'interior de la bossa. L'agressor va fugir corrents i els testimonis dels fets van alertar la Guàrdia Urbana, que al seu torn va avisar una ambulància. L'home presentarà avui una denúncia als Mossos d'Esquadra. ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Losantos “va incitar a l'odi” contra Alemanya

El Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) ha conclòs que els comentaris del periodista Federico Jiménez Losantos en què “proposava explícitament accions de violència” contra persones de nacionalitat alemanya “es podrien catalogar com a incitadors a l'odi”. De fet, les declaracions podrien vulnerar la llei general de comunicació audiovisual i ser considerades una “infracció molt greu”. ■ REDACCIÓ